

26. 10. TRIDESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

27.10. Ponedjeljak Sabina	18:00 Gola: + ob. Bobovec i Vujčec
28.10. Utorak Šimun i Juda Tadej	18:00 Gola: + Dragutin Petrić i rod., ob. Maronić i Jakupec
29.10. Srijeda Darko	18:00 Ždala: + Petar i Ana Šimeg, Andrija i Zlata Horvat, Mirko i Elizabeta Penzar
30.10. Četvrtak Marcel	18:00 Gotalovo: + Katica i Franjo Ciganek
31.10. Petak Alfonz	18:00 Gola: + vlč. Ivan Herega
1.11. Subota SVI SVETI	8:30 Ždala: + ob. Horvat, Dolenec i Lončar 9:45 Gotalovo: + Ivan Herega, Anka, Ivan, Marica i Cvetko Premec, Alojz Hajduković 11:00 Gola: župna 14:00 Gola: molitva na groblju
2.11. Nedjelja DUŠNI DAN	8:30 ŽDALA: + Marko, Terezija i Katica Vitelić 9:45 GOTALOVO: + Željko Horvat i rod. 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: 3. r - utorak, u 12:30 sati.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala
TRIDESETA NEDJELJA KROZ GODINU – C
26. listopada 2025.**

Evandjelje: Lk 18,9-14

Carinik siđe opravdan kući svojoj, a ne farizej.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prispodobu:

»Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa

govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

U evandelju nam Isus daje mnogo pouka o molitvi, te naglašava potrebu molitve i ustrajnost u molitvi. Tako nam biblijska čitanja sutrašnje liturgije daju još jednu pouku, točnije o nutarnjem raspoloženju koje je potrebno da bismo dobro molili i bili uslišani. Isus nam daje prispodobu u kojoj se uspoređuju dvije osobe koje mole: farizej i carinik.

Njihova su ponašanja međusobno potpuno suprotna. Farizej stoji uspravan u hramu, a carinik se zaustavio na udaljenosti, ne usuđuje se dići pogled prema nebu, te se udara u prsa; farizej je ohol, a carinik je ponizan. Farizej je pun sebe i zahvaljuje Bogu da nije kao drugi. Pun je prezira prema drugim osobama i kaže: „Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj carinik“. Odvaja se od svih drugih, vjerujući da je takav Bogu drag. Potom Bogu prikazuje svoje zasluge: „Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem“. Misli da ga na taj način Bog uslišava. Međutim, carinik nije Bogu upućivao dugu molitvu, nego poniznu molitvu. Udarao se u prsa govoreći: „Bože, milostiv budi meni grešniku!“ Dakle, Isus zaključuje: „Taj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj!“ Bogu se

nije svidjela farizejeva molitva, nego carinikova. To su dva vrlo različita vjerska ponašanja. Isus nas upozorava na napast da molimo kao farizej koji si umišlja da je pravednik i prezire druge osobe. Ako želimo da nas Bog usliša, moramo biti puni milosrđa, dobrote i razumijevanja za druge, ne smijemo se od njih odvajati, nego Bogu dolaziti zajedno s njima, iako su grešnici. Isus je uvijek učio da posvećenje ne dolazi po odvajanju, nego po sudjelovanju, zajedništvu i milosrdnoj dobroti. Vrlo spontano krećemo smjerom posvećenja po odvojenosti; mislimo da se Bogu sviđamo dolazeći pred Njega bez drugih, koji po našem mišljenju nisu Bogu dragi jer su lopovi, nepravedni, preljubnici i tako dalje. Naime, takvim se načinom posvećenja ne postiže cilj, upravo zato što je Bog

milosrdan Bog koji želi oprostiti i prihvatiti svu svoju djecu. Stoga je potrebno da mu dolazimo u zajedništvu s drugima, ne odvajajući se od njih, pa i ako imaju mane i grijehe. Isus je došao da bi na svojim leđima ponio grijehe svijeta. I kada molimo, i mi moramo na svojim ramenima nositi grijehe svoje braće, inače ne odgovaramo želji Oca nebeskoga.

Na kraju prispodobe Isus kaže: „Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen“. U jednom se drugom svetopisamskom odlomku ističe: „Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost“. Oholost je najgora mana za duhovni život i odnose s Bogom. Kada je osoba puna sebe, zatvara se Bogu; u njoj nema mjesta za Božju milost, nego samo za samodopadnost. Međutim, onaj tko je ponizan, te priznaje svoje slabosti i nedostatke, otvoren je

milosrdnoj Gospodinovoj milosti.

Koliko puta sudimo druge osobe i odvajamo se od njih, vjerujući da tako učvršćujemo svoje dostojanstvo i svetost! Zapravo postizemo upravo suprotan rezultat.

Kako žive sveci?

- *ne zarobljuju*
- *prihvaćaju druge kakvi jesu*
- *ne govore zlo*
- *putuju lagani*
- *nalaze Boga u svom srcu*
- *nekad izgledaju glupavo*
- *ne boje se dobro pogledati kakvi su*
- *vole biti usklađeni*
- *ne govore previše*
- *žive u ljubavi*
- *znaju kada treba biti pribran*
- *znaju kada treba slaviti*
- *ne skrivaju se*
- *znaju kada se treba odmoriti*
- *idu uvijek korak po korak*
- *znaju da je svatko netko*